ULTIMUL ACT AL CUPELOR EUROPENE

TREI TROFEE ȘI ȘASE ASPIRANTE

● MINI-PORTRETE ALE FINALISTELOR „CUPEI CAMPIONILOR EUROPENI", „CUPEI CUPELOR" ȘI „CUPEI U. E. F. A."

Am ajuns deci la ultimul act al ediției 1971/1972 a competițiilor continentale.

Cele șase formații care își vor disputa **„Cupa campionilor europeni", „Cupa cupelor"** și **„Cupa U.E.F.A."** vor desemna, după patru meciuri (finala **„Cupei U.E.F.A."** se dispută în două manșe) pe laureatele acestor întreceri care au cîștigat, într-un timp record, locurile de frunte într-un clasament neoficial al popularității, plasîndu-se acum — sub acest aspect — pe următorul loc după turneele finale ale campionatelor lumii.

Socotim că iubitorii fotbalului doresc să aibă în fața ochilor mici portrete ale finalistelor cupelor europene. Fiindcă e vorba de performerele sezonului, se înțelege, vă vom înfățișa și drumul lor pînă la ultima sau ultimele partide ale întrecerii. În scenă, deci, cele șase dintre care victoria va alege pe cele trei laureate.

Primul moment al finalelor este programat astăzi, cînd se desfășoară prima manșă a întrecerii **Wolverhampton — Tottenham.**

CARE VA FI CAMPIOANA CAMPIOANELOR ?

AJAX

„MAȘINA DE FOTBAL"

● **DRUMUL SPRE FINALĂ :** 2—0 și 0—0 cu Dynamo Dresda ; 2—1 și 4—1 cu Ol. Marseille ; 2—1 și 1—0 cu Arsenal ; 1—0 și 0—0 cu Benfica.

● „Cartea de vizită" ne scutește de multe comentarii. Campionii olandezi au ieșit neînvinși din suita de obstacole pe care le-a impus-o „itinerariul" marii competiții, adversari de toate calibrele și nuanțele, de la masiva și combativa **Dynamo Dresda** și pînă la **Benfica**, anunțată ca cea mai puternică reapariție în primul plan dintre vechile glorii ale „Cupei campionilor europeni".

Ajax, **„ediția Ștefan Covaci"**, este socotită ca fiind formația ajunsă prima foarte aproape de fotbalul viitorului, o formație cu 10 oameni universali. Într-adevăr **Hulshof, Muhren, Neeskens, Cruyff, Swart, Blankenburg, Suurbier, Keizer, Haan, Krol** sînt fotbaliști pentru care momentul atac sau apărare nu mai prezintă nici o deosebire. **Blankenburg** termină cu ușurința și eleganța unui centru înaintaș o acțiune pornită de la acroșarea în propriul careu a unui balon de către **Cruyff...** Această valoare complexă a titularilor săi oferă nenumărate variante în plus de realizare a fazei și ridică, în același timp, adversarului marea problemă de a se ocupa de jucătorii de cîmp ai formației din Amsterdam ca de 10 atacanți în sensul cel mai adevărat al cuvîntului.

Sezonul fără precedent în istoria lui **Ajax** rămîne legat și de numele antrenorului român **Ștefan Covaci**, astăzi socotit în Europa ca specialistul care a reușit cu atleticii jucători olandezi cel mai spectaculos salt sub raportul inovațiilor tactice și al atingerii unei înalte pregătiri fizice. **„Mulți își pregăteau zîmbetele ironice pentru ceea ce va fi Ajax după dezertarea lui Michels. Toți aceștia au trebuit să transforme ironia în admirație pentru ceea ce a reușit Ștefan Covaci în mai puțin de șapte luni : mărșuri triumfale pe trei fronturi și un fotbal superlativ..."** sînt cuvintele directorului tehnic al marelui adversar a lui Ajax, **Happel**, antrenorul lui **Feyenoord**.

INTERNAZIONALE

„SPECIALITATEA CASEI"...

● **DRUMUL SPRE FINALĂ :** 4—1 și 2—3 cu A.E.K. Atena ; 4—2 și 0—0 cu Borussia Mönchengladbach ; 1—0 și 1—2 cu Standard Liège ; 0—0 și 5—1 cu Celtic Glasgow.

● Cu ce putem compara drumul echipei lui **Invernizzi** pînă în finală ? Comparația cea mai sugestivă ar fi aceea a pașilor pe panglică, îngustă și destul de subțire, în care echilibrul se menține greu și căderea poate interveni la fiecare pas. Cu excepția întîlnirilor cu **Borussia** (dar și ele au, cum bine se știe, povestea lor) și a celor cu **A.E.K.**, **Internazionale** a făcut apel de fiecare dată la prevederile regulamentului și de fiecare dată un gol în plus acasă sau din penalty a trimis-o mai departe pe poteca finalei. Credem că în aceste strecurări de la meci la meci, trebuie să descoperim mai degrabă marea voință de a nu muri, de a nu ieși din marea arenă a unei FOSTE mari echipe.

Pentru că, la **Internazionale** găsim un proces de reanimare a formației, efectuat cu forțele valabile din „unsprezecele de aur" — **Facchetti, Mazzola, Jair, Burgnich, Bedin, Bertini** — dublate de energiile noi numite **Belugi, Oriali, Bordon, Giubertoni.** Sigur că o formație compusă din două generații distincte e departe de nivelul de omogenitate și de valoare pretins de o mare competiție. Iată și explicația parcursului plin de semne de întrebare, de neliniște, de îndoială al negru-albaștrilor, din momentul angajării la centru a balonului în partida cu campioana Greciei și pînă la dramatica întrecere de penalty-uri de la Glasgow...

Dacă totul s-a terminat cu bine, pentru noi argumentul se numește vechea „specialitate a casei" din Milano, de a scoate la maximum din fiecare meci. Tocmai de aceea, în ciuda unei vizibile diferențe de valoare generală, finala cu **Ajax** este departe de a constitui pentru jucătorii olandezi o simplă formalitate

CUPA CAMPIONILOR EUROPENI

1956 : Real Madrid (Spania)
1957 : Real Madrid (Spania)
1958 : Real Madrid (Spania)
1959 : Real Madrid (Spania)
1960 : Real Madrid (Spania)
1961 : Benfica Lisabona (Portugalia)
1962 : Benfica Lisabona (Portugalia)
1963 : A. C. Milan (Italia)
1964 : Internazionale Milano (Italia)
1965 : Internazionale Milano (Italia)
1966 : Real Madrid (Spania)
1967 : Celtic Glasgow (Scotia)
1968 : Manchester United (Anglia)
1969 : A. C. Milan (Italia)
1970 : Feyenoord Rotterdam (Olanda)
1971 : Ajax Amsterdam (Olanda)
1972 : Ajax Amsterdam — Internazionale Milano (**Rotterdam**, 31 mai)

CUPA CUPELOR

1961 : Fiorentina (Italia)
1962 : Atletico Madrid (Spania)
1963 : Tottenham Hotspur (Anglia)
1964 : Sporting Lisabona (Portugalia)
1965 : West Ham United (Anglia)
1966 : Borussia Dortmund (R. F. a Germaniei)
1967 : Bayern München (R. F. a Germaniei)
1968 : A. C. Milan (Italia)
1969 : Slovan Bratislava (Cehoslovacia)
1970 : Manchester City (Anglia)
1971 : Chelsea (Anglia)
1972 : Dinamo Moscova — Rangers Glasgow (**Barcelona**, 24 mai)

SPECIALISTELE K. O.-urilor

GLASGOW RANGERS

POFTA VINE MÎNCÎND

● **DRUMUL SPRE FINALĂ :** 1—1 și 1—0 cu Rennes ; 3—2 și 3—4 cu Sporting Lisabona ; 1—1 și 1—0 cu Torino ; 1—1 și 2—0 cu Bayern München.

● Start deloc spectaculos pentru scoțieni. Mai cu seamă aceea mică victorie, pe teren propriu, cu cîștigătoarea „Cupei Franței" care, vorba lui **Jock Stein** — teribilul concurent din fruntea lui Celtic — **„a semănat mai mult cu o înfrîngere..."** Dar, încet-încet echipa din Glasgow a prins gustul succeselor sau, cum explică, ironic, **Brian Glanville**, **„a început să se enerveze pentru ceea ce realizează Celtic în competiția campionilor"**. Probabil că și ambiția trezită de performanțele eternilor săi adversari din cupa și campionatul scoțian a jucat un rol. Fapt este că Rangers a marcat o viteză de competiție crescută, pe măsură ce echipele pe care sorții i le puneau în față deveneau tot mai redutabile.

Proba cea mai elocventă a apetitului mărit dovedit de Glasgow o constituie întrecerea în două manșe cu Bayern München, echipă recomandată de isprăvile reușite de reprezentativa vest-germană, constituită pe scheletul său, dar — mai cu seamă — de ofensiva sa spectaculoasă din campionat. Același **Jock Stein**, așa de răutăcios cînd comenta mica victorie din fața lui Rennes, subliniază marile merite ale lui **Rangers** în meciul-retur cu cunoscuta echipă din München : **„În mai puțin de o repriză, socotelile erau încheiate. O scurtă accelerare a lui Glasgow Rangers și intrarea în finală se producea."**

DINAMO MOSCOVA

O ASCENSIUNE — FULGER

● **DRUMUL SPRE FINALĂ :** 2—0 și 1—2 cu Olympiakos Pireu, 1—0 și 1—0 cu Eskisehirspor, 2—1 și 1—1 cu Steaua roșie Belgrad, 1—1 și 5—3 cu Dynamo Berlin.

La a doua participare a sa într-o competiție europeană, **Dinamo Moscova** — confirmînd performanțele sale de pînă acum și valoarea echipei — a ajuns în finala celei de a doua mari întreceri pe echipe, „Cupa cupelor" unde va întîlni pe cîștigătoarea de anul trecut a „Cupei Scoției", formația **Glasgow Rangers**.

Deși în ultimul campionat al Uniunii Sovietice formația moscovită s-a clasat abia pe locul al cincilea, la o diferență aprecibilă de prima clasată, **Dinamo Kiev**, ea este una dintre cele mai populare formații din U.R.S.S. Și aceasta atît ca urmare a faptului că de zece ori a cucerit titlul de campioană a țării, iar de patru ori și „Cupa U.R.S.S.", cît și faptului că ani de zile în rîndurile lui **Dinamo Moscova** a activat celebrul portar **Lev Iașin**.

Formația antrenată de **Konstantin Ivanovici Beșkov**, antrenor emerit, vine să confirme, prin performanța ei, excelentele rezultate obținute pînă acum de reprezentativa **Uniunii Sovietice**. Și nici nu este de mirare dacă notăm că în rîndul 11-lui activează o serie de internaționali bine cunoscuți, ca de pildă extrema stîngă **Evriujihin**, fundașul dreapta **Dolmatov**, fundașul central **Zikov**, mijlocașul **Sabo**, atacantul central **Kozlov**, ca și recenta achiziție, **Mihaij Gherșcovici**. În poartă, urmașul lui **Iașin** este tînărul și talentatul **Pilgui**.

Iată pozițiile ocupate în campionatele naționale respective de cele șase finaliste :

CUPA CAMPIONILOR EUROPENI

1	Ajax Amsterdam	31	27	3	1	93	—19	57
6	Internazionale	27	11	9	7	44	—28	31

CUPA CUPELOR

13	Dinamo Moscova	1	0	0	1	0	— 1	0
3	Glasgow Rangers	31	20	2	9	63	—30	42

CUPA U.E.F.A.

5	Tottenham	40	17	13	10	57	—39	47
10	Wolverhampton	39	16	11	12	59	—53	43

DUBLA FINALĂ Nr. 3

TOTTENHAM

JUBILEU ONORAT

● **DRUMUL SPRE FINALĂ :** 6—1 și 9—0 cu Keflavik, 0—0 și 1—0 cu Nantes, 3—0 și 2—0 cu Rapid București, 2—0 și 1—1 cu U.T.A., 2—1 și 1—1 cu A.C. Milan.

● Iată, așadar, că dorința d-lui **G. W. Jones**, secretarul clubului, ca sărbătorirea celor 90 de ani de existență a acestei formații din nordul Londrei să fie încununată cel puțin cu prezența în finala „Cupei U.E.F.A." și-a dovedit viabilitatea. Într-adevăr, **Tottenham Hotspur** s-a arătat, în actuala ediție a Cupei U.E.F.A., la care a participat datorită clasării pe locul al treilea în campionatul de anul trecut al Angliei, una dintre cele mai puternice participante : a marcat 27 de goluri și a primit doar patru. De aceea, este foarte probabil ca festivitățile ce vor avea loc în iulie să găsească în vitrina cu trofee și cupa oferită de UE.F.A. echipei cîștigătoare a competiției ce îi poartă numele.

Tottenham nu este pentru prima dată într-o postură atît de fericită : în 1963 a cucerit „Cupa cupelor" ; să amintim încă o dată de izbînzile din campionatul și „Cupa Angliei".

Echipa, pregătită de antrenorul **Bill Nicholson**, joacă după varianta 1-4-3-3, în care rolul principal revine liniei mediane **Mullery-Perryman-Peters**, ca acoperire a apărării și ca susținere a atacului. Managerul **Nicholson** a construit în ultimii ani o echipă care este o demnă reprezentantă a fotbalului britanic, caracterizată printr-un joc solid, de mare angajament fizic, mai ales în apărare, dirijată de galezul **Mike England**. Viteza de execuție, pasa precisă și simplitatea acțiunilor, constituie arme prețioase ale liniei de atac, în spatele căreia „patrulează" necontenit Mullery și Peters, de multe ori prezenți și la finalizarea. De altfel, piesele grele ale formației londoneze sînt **Mike England, Mullery, Peters, Knowles** și, bineînțeles, masivul **Martin Chivers**, care fac aproape tot jocul și dau echilibru echipei. Partida finală cu **Wolverhampton**, se anunță o ciocnire nu numai de mare spectacol, ci și de mare forță.

WOLVERHAMPTON

UN NUME NOU PENTRU FINALE

● **DRUMUL SPRE FINALĂ :** 3—0 și 4—1 cu Academica Coimbra, 3—1 și 4—0 cu A.D.O. Haga, 1—0 și 3—0 cu F. C. Carl Zeiss Jena, 1—1 și 2—1 cu Juventus Torino, 2—2 și 2—1 cu Ferencvaros Budapesta.

● **Wolverhampton Wanderers** este, într-un fel, un nume nou pentru etapele superioare ale competițiilor europene. Într-adevăr, este pentru prima dată cînd echipa „lupilor" din **Wolverhampton** se califică în finala uneia dintre întrecerile pe echipe ale bătrînului continent. Și asta în ciuda faptului că a cîștigat, în trei rînduri, titlul de campioană a Angliei (1953-1954, 1957-1958 și 1958-1959), și de patru ori „Cupa Angliei" (1893, 1908, 1949 și 1960). Într-adevăr, la ediția din 1958-1959 a Cupei campionilor europeni a fost eliminată, în optimi de finală, de formația vest-germană **Schalke 04** (2-2 și 1-2), iar în ediția imediat următoare nu a ajuns decît pînă în sferturi, cînd **C.F. Barcelona** a întrecut-o și acasă, și în deplasare, cu scoruri categorice : 4—0 și 5—2. În Cupa orașelor tîrguri, vechea denumire a Cupei U.E.F.A., **Wolverhampton** nu a participat. Prima înscriere a fost la ediția actuală, a cărei finală (prima manșă), o va disputa chiar azi în compania colegei sale din campionatul Angliei, **Tottenham Hotspur.**

Echipa din **Worverhampton** are o istorie de aproape un secol : a fost fondată în 1877 și participă în campionatul Angliei din 1888. A trebuit să aștepte 65 de ani, pînă în 1953-1954, cînd a cucerit, pentru prima dată, titlul. Cu toate astea, s-a numărat, întotdeauna, printre fruntașele fotbalului englez și se mîndrește, printre altele, cu faptul că, în rîndurile sale, a activat celebrul **Billy Wright**, cel care a îmbrăcat de 105 ori tricoul național al Angliei, al cărei căpitan a fost în 70 de meciuri. Doar **Bobby Charlton** a întrecut numărul de selecționări ale lui Wright.

În clipa de față, finalista Cupei U.E.F.A. ocupă locul 10 în campionat, obținînd 43 de puncte în 39 de meciuri. Antrenorul **McGarry** are la dispoziție un lot valoros, în ciuda faptului că nici unul dintre jucătorii săi nu este în vederile lui **Alf Ramsey**. Iată 11-le care, săptămîna trecută, a învins, în deplasare (cu 1—0), pe Huddersfield : **Parkes — Shaw, Parkin (Taylor), Hegan, Munro, McAlle, McCalliog, Hibbit, Richards, Dougan, Wagstaffe.**

„CUPA U.E.F.A." (fostă CUPA ORAȘELOR TÎRGURI)

1958 : C. F. Barcelona (Spania)
1960 : C. F. Barcelona (Spania)
1961 : A. S. Roma (Italia)
1962 : Valencia (Spania)
1963 : Valencia (Spania)
1964 : Real Saragossa (Spania)
1965 : Ferencvaros Budapesta (Ungaria)
1966 : C. F. Barcelona (Spania)
1967 : Dinamo Zagreb (Iugoslavia)
1968 : Leeds (Anglia)
1969 : Newcastle United (Anglia)
1970 : Arsenal Londra (Anglia)
1971 : Leeds (Anglia)
1972 : Tottenham Hotspur — Wolverhampton (3 și 17 mai, la **Londra** și **Wolverhampton**).